

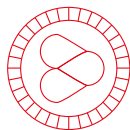

Præsten

PRÆSTEFORENINGENS BLAD » 114. ÅRGANG

» 30. AUGUST 2024

» #35

AKTUELT

Der bliver færre præsteboliger

SIDE 642

BIBEL PÅ VEJ

Ny klumme følger bibeloversættelsen

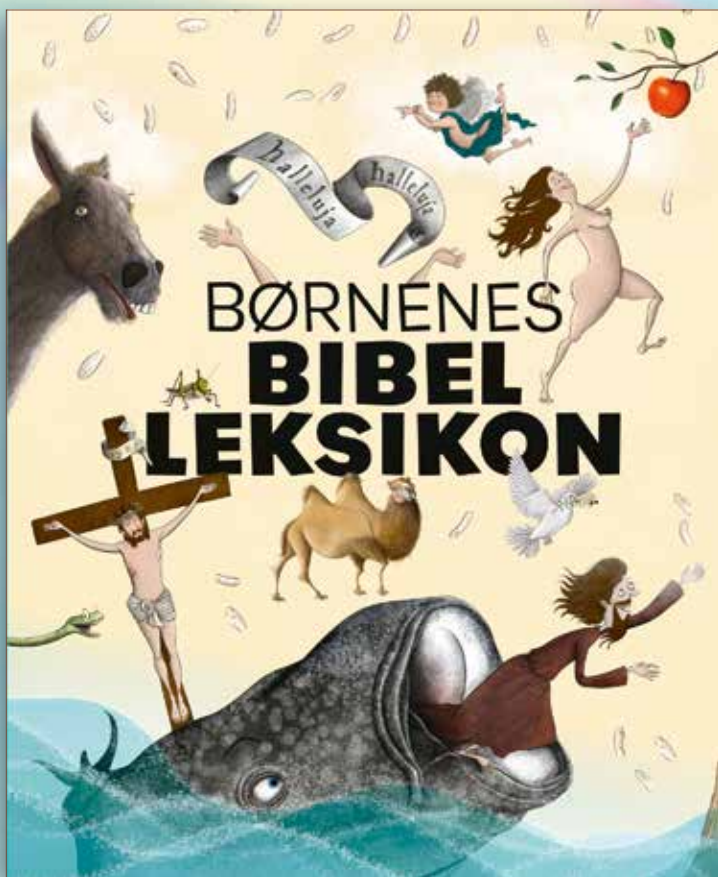
SIDE 645

ANMELDELSE

Khader og omvendeshistorien

SIDE 648

Endelig har børnene fået deres eget opslagsværk om Bibelen

Dåbsgaven der vokser med barnet
– også god til minikonfirmander

Bibelselskabet

INDHOLD

AKTUELT

Antallet af tjenesteboliger falder

Af Katrine Bjørn Andersen

SIDE 642

BIBEL PÅ VEJ

Kanindåb ved Bethesda Dam

Af Søren Holst

SIDE 645

ANMELDELSE

David Bugge

Nådestødet og andre essays

(Flemming Kloster Poulsen)

SIDE 646

Naser Khader

Vejen

(Michael Rønne Rasmussen)

SIDE 648

DAGBOG FRA EN PRÆST

Vi præster regner med den uendelige tid

Af Lone Balle Olesen

SIDE 651

PRÆDIKENVEJLEDNING

16. søndag efter trinitatis

Af Peter Nejsum

SIDE 653

TEOLOGI

Ansvar, ånd og kunstig intelligens - når idéer får konsekvenser

Af Kristian Østergaard

SIDE 655

RUBRIKKER

Fra sekretariatet

SIDE 658

Personalia

SIDE 658

Ledige stillinger

SIDE 658

VIDSTE DU, AT

SIDE 658

Forsidefoto:

Computergenereret arkitektmodel af præstebolig i Guldager

»Vi præster regner med den uendelige tid. Tiden i al evighed. Måske det er derfor, vi ikke er så gode til at begrænse os i vores præsteopgaver«. Lone Balle Olesen skriver Dagbog fra en præst - om tidsregistrering

Præsterne vil stadig have embedsboliger! Men antallet af embedsboliger falder. Er det den rette vej at gå, spørger formanden for Præsteforeningens boligudvalg, Katrine Bjørn Andersen, i et debatindlæg, der også problematiserer forholdene omkring beslutningskompetencerne på området.

Bibel på vej. Den lange proces med nyoversættelse af den autoriserede bibel er gået i gang. Søren Holst følger processen i en ny klumme i bladet.

Khader og vejen. »Man kunne betragte det som en klassisk omvendelseshistorie, hvor man både skælder og slår ud efter den baggrund, man er på vej væk fra, og samtidig rækker hænderne frem mod dem, der skal modtage en i den nye sammenhæng«. Michael Rønne Rasmussen har læst politikerens og stud.-teolens opsigtsvækkende åndelige selvbiografi.

Jakob Brønnum

Redaktør

Præsteforeningen

ANTALLET AF TJENESTEBOLIGER FALDER

Vi skal have hånd i hanke med salg og nedlæggelse især i en tid med præstemangel

Af **Katrine Bjørn Andersen**,
Formand for Præsteforeningens
boligudvalg

»Til stillinger som sognepræst knyttes tjenestebolig«. Det siger juraen. En regel, som harmonerer godt med, at folkekirken er til stede i hele landet. Alligevel falder antallet af tjenesteboliger. Det er tid til at spørge, om det er den rette vej at gå i en tid med præstemangel. Præsteforeningens medlemsundersøgelse viser desuden, at præster ser boligen som en naturlig del af embedet. Spørger man de kommende præster på Pastoralseminariet, vil de også gerne bo i tjenestebolig«

Vi mener i Præsteforeningen, at stiftet bør have den endelige beslutningskompetence til at afgøre, hvorvidt en tjenestebolig skal opretholdes eller nedlægges. Vi har længe haft på fornemmelsen, at antallet af tjenesteboliger var faldende. Tal i 2016 indikerede, at tjenesteboliger blev solgt

» På det seneste bispemøde blev Præsteforeningens tal fremlagt. Af mødets referat kan man læse, at biskopperne foreslår en revision af boligcirkulæret

fra. En optælling, Præsteforeningen har lavet, viser, hvordan det står til i dag. Det siver, og det har det gjort i mange år.

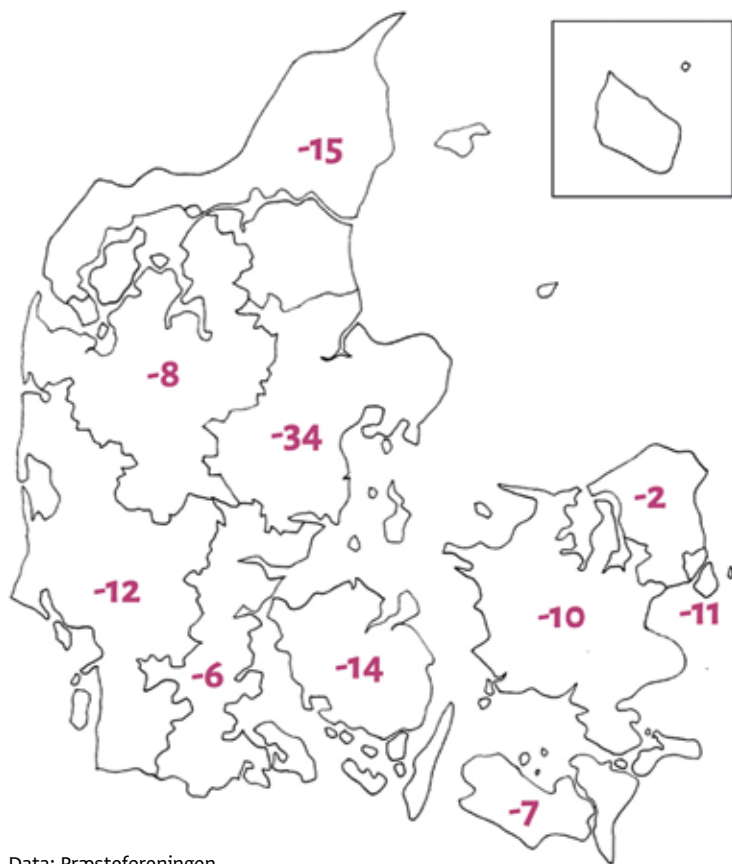
Antallet af boliger på landsplan er faldet med 228 (12,9%) siden 2006. Kigger man på de sidste 10 år, er faldet 104. Faldet kan ikke alene begrundes i strukturændringer. Det virker nærmest vilkårligt, hvorfor de afhændes. Tjenesteboligerne er menighedsrådenes ansvar. Men ikke alene, for når det handler om køb og salg, så skal det igennem provsti, stift og Kirkeministeriet. Noget tyder på, at det er let at

FAKTA

Sådan gjorde vi: Præsteforeningen har indhentet en oversigt fra Løncenter Fyn (FLC) om hvor mange, der har betalt boligbidrag i en given måned i 2023. Dernæst har vi indhentet information fra stifterne om, hvor mange dispensationer fra boligpligten og vakancer, der var i samme måned. Roskilde Stift er dog aldrig vendt tilbage på vores henvendelse. Derfor har vi indhentet tal fra vurderingmand og TR'ere i Roskilde Stift og sammenholdt med tallene fra Løncenter Fyn.

Vi har desuden henvendt os til samtlige provstier og indhentet tal på, hvor mange boliger de har afhændet og/eller købt siden 2012.

Tjenesteboliger bliver solgt fra. Siden 2012 er der solgt 119 og sammenligner man med tal fra 2006, er antallet 228 nedlagte tjenesteboliger

Data: Præsteforeningen

få en nedlæggelse af en bolig igennem, og at der ikke rigtig er nogen, der har hånd i hanke med salg og nedlæggelser.

Provstiet overtager

I øjeblikket er der desuden en tendens til, at provstier overtager drift og administration af tjenesteboliger. Det kan være svært at gisne om, hvad det vil betyde for antallet, men man kan med rette spørge: hvor ligger beslutningskompetencen så? I sidste ende handler tjenestebolig eller ej også om folkekirkens måde at være til på og arbejde på. Det handler om præsters ansættelsesvilkår og arbejdsmiljø, om rekrutteringer og fastholdelse. Derfor bør beslutninger om tjenesteboligerne placeres i stiftet.

Tallene bør få biskopperne ud af starthullerne. For det handler ikke bare om en bolig hist og pist, men også grundlæggende om fol-

I de sidste 10 år er der også købt nye tjenesteboliger: 15 i alt

Stift	Erhvervede tjenesteboliger
Københavns	4
Viborg	3
Fyens	2
Lolland-Falsters	2
Helsingør	1
Roskilde	1
Aalborg	1
Aarhus	1
Haderslev	0
Ribe	0
I alt	15

Stift	2006	2023	Absolut udvikling	Relativ udvikling
Fyens	175	148	-27	-15,4%
Haderslev	156	146	-10	-6,4%
Helsingør	224	208	-16	-7,1%
Københavns	162	150	-12	-7,4%
Lolland-Falsters	55	48	-7	-12,7%
Ribe	155	125	-30	-19,4%
Roskilde	220	190	-30	-13,6%
Viborg	167	153	-14	-8,4%
Aalborg	204	170	-34	-16,7%
Aarhus	245	197	-48	-19,6%
Samlet	1763	1535	-228	-12,9%

Tallene viser antallet af tjenesteboliger pr stift i henholdsvis 2006 og 2023. Tallene fra 2023 er vi kommet frem til på baggrund af tal fra boligbidrag, antal dispensationer for boligpligt samt vakancer

kekirkens tilstedeværelse i hele Danmark og præsters arbejdsvilkår. Et forhold, kirkeminister, som også er minister for land og by, burde interessere sig for - ikke mindst i lyset af, at det er hovedreglen, at der er knyttet tjenestebolig til embedet.

» Det handler om præsters ansættelsesvilkår, arbejdsmiljø, om rekrutteringer og fastholdelse

En ofte overset pointe i forhold til tjenesteboligen er, at den er med til at sikre præsten mobilitet. Ikke alene i forhold til udkantssområder, hvor man måske ikke tør købe hus, fordi man er nervøs for, om man kan komme af med det igen, men også i forhold til at tiltrække præster til dyre boligområder, hvor vi ingen chance har for at købe eller leje.

På det seneste bispemøde blev Præsteforeningens tal vedrørende faldet af boliger fremlagt. Af bispemødets referat kan man læse, at biskopperne foreslår en revision af boligcirkulæret. Det bakker vi op om i Præsteforeningen, især hvis det kan betyde en ændring i forhold til beslutningskompetencen.

Vi ønsker i hovedbestyrelsen at være sikre på, at tjenesteboligen fortsat har præsters

opbakning. Det kan vi konkludere, den har. I Præsteforeningens medlemsundersøgelse i 2024 fortalte vi om det stagnerende antal boliger og spurgte ind til medlemmers tilfredshed eller det modsatte med denne tendens.

Svaret var klokkeklart, at tre ud af fire er kritiske over for frasalg. Det tolker vi som opbakning til tjenesteboligen blandt sognepræster.

En tilsvarende opbakning finder vi blandt de studerende. I Præsteforeningens Studielivsundersøgelse fra 2023 spurgte vi de studerende, hvad de valgte job efter, og blandt top tre var embedsboligen. En studieorlovsopgave (se note) understøtter dette, nemlig at hovedparten af de studerende på Pastoralseminariet fortrinsvist kiggede på stillinger med boliger. Fra vores studieambassadører ved vi også, at den generelle holdning hos stud.teol.'er er, at de gerne vil ud og bo i tjenestebolig.

Det faldende antal boliger betyder, at der er kommet flere stillinger uden bolig. I mange år har Præsteforeningen støttet, at der skal være en balance mellem stillinger med og uden bolig. Det mener vi fortsat, at der skal være, men det er tid til at standse op og overveje, om balancepunktet er ved at tippe over. ❌

Note:

Carsten Marvig, Sognepræst Storrिंग, Stjær Pastorat, studieorlovsopgave.

Kanindåb ved Bethesda Dam

Søren Holst

ph.d, forfatter til bøger om 1. Mosebog (Bibelselskabet) og Jobs Bog (Eksistensen)

Det er svært at oversætte. Sprog er i det hele taget svære: Underlige ord og bizarre bøjninger skal indøves. Men det er kun halvdelen af forklaringen. Det dybereliggende problem er, at ordene på det ene sprog ikke »passer« til ordene på det andet. Et ord på ét sprog kan betegne et udsnit af virkeligheden, som ordene på et andet sprog ikke dækker på helt samme måde: Dansk skelner fx mellem morgen og formiddag, engelsk gør ikke.

» Men hvorfor er det rigtigere? Fordi det stemmer med gældende dansk sprogbrug.

Da jeg forleden morgen læste lidt i Johannesevangeliet, mens jeg drak min te, bemærkede jeg, at den syge ved Bethesdadammen klager over, at han ikke har nogen til at »balei me eis tænk kolymbæthran« (Joh 5,7). Hvis man insisterede på, at ordene »egentlig« betyder det, som ordbogen nævner som den første og hyppigste mulighed, skulle det på dansk hedde »jeg har ikke nogen til

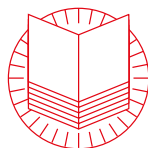
at kaste mig i dammen«. For »ballå« bruges jo fx om at kaste fiskenet ud (Joh 21,6 m.fl.).

Man ser for sit indre blik en scene a la kanindåb i rokklubben, hvor de syge med et gjaldende »Hiv-Ohøj« og et efterfølgende lydeligt plask bliver kylet i dammen, så vandet sprøjter til alle sider. Det går naturligvis ikke. Ordlyden i DO92 »hjælpe mig ned i dammen« - eller den norske »få meg ned i dammen« - er rigtigere.

Men hvorfor er det rigtigere? Fordi det stemmer med gældende dansk sprogbrug. På koiné-græsk kan man bruge samme ord om at kaste sit fiskenet ud og at hjælpe en syg mand ned i vandet. På dansk gør man det ikke. En god USA-korrespondent siger heller ikke, at amerikanerne »kaster« deres stemme. De »afgiver« den, uanset at det på engelsk hedder »cast«. Gloser i sig selv betyder kun i meget begrænset omfang én bestemt ting. Men de kommer til det i praktisk brug, dvs. i sætninger og større sammenhænge.

Søren Holst, der leder oversættelsen af GT i Bibelselskabets nyoversættelse af Bibelen, skriver om sproglige og oversættelsesmæssige problemstillinger i den forbindelse. Synspunkter, der udtrykkes, står helt for hans egen regning. ☞

Guds historie styrer

Anmeldt af

Flemming Kloster Poulsen

Præst og fortæller

Nådestødet og andre essays

David Bugge
Klim 2023

David Bugge (født 1971) er leder af K.E. Løgstrup Forskningscentret, lektor i teologi i Aarhus og af mange kendt som en inspirerende formidler og underviser. Han har desuden publiceret en række bøger og bidrag til mange antologier indenfor feltet teologi og litteratur.

» **Med bogens første kæphest, 'Teologen som homo ludens', skubber Bugge til den faglige og alvorlige selvhøjtidelighed hos præster og universitetsteologer**

Da corona-krisen ramte verden, fik Bugge tid til at gå ned i husets kælder og snitte på nogle af sine teologiske kæpheste, og det er nu blevet til en lille essaysamling, som både inspirerer og provokerer.

Opgør og modspil

Bogen indeholder fem essays med en indledning og et efterord og til sidst en grundig litteraturliste, som indbyder til videre læsning. Hvert essay rummer teologiske opgør og spiller tydeligt ind i nutidige teologiske debatter.

Med bogens første kæphest, »Teologen som homo ludens«, skubber Bugge til den faglige og alvorlige selvhøjtidelighed hos præster og universitetsteologer. I stedet plæderer han, med henvisning til bl.a. Karl Ove Knausgaard og Karen Blixen, for, at teologi skal være en leg, og idealet er det teologiske legebarn, som kan være tilværelsens og universitetets hofnar.

En anden kæphest er opgøret med »den kristelige korrekthed« (Løgstrups udtryk), hvor Bugge fremhæver Kaj Munk som et lysende eksempel på en kættersk teolog, befriende udogmatisk og ofte virkelig original i sin omgang med kristendom. Han var et sprællevende menneske, en sand »Herrens tjener, en Fandens kal«, et eksempel til efterfølgelse for både teologer og præster.

Endnu en kæphest er opgøret med den traditionelle skabelsesstanke, som Bugge mener implicit gør Gud til ophav for lidelsen. Teodicéproblemet igen. Essayet har med- og modspil til både Løgstrup, Brinkmann og Barth, og Bugge selv advokerer for den tanke, at »skabelse er det, der sker, når Gud i sin kærlighed gør verden til sin«, som det sker i Jesus og hans forkyndelse. Her midt i verdens lidelser

(som under ingen omstændigheder kommer fra Gud) kan vi opleve »lommer af Gudsriget«.

Den sidste kæphest er et opgør med Karen Blixens berømte fortælling om »storken«, hvor Blixen lader et menneskes tilsyneladende planløse vandringsrute aftegne et (meningsfuldt) billede af en stork. Bugge finder billedet individfokuseret og selvoptaget. I stedet sætter han nåden, der flytter al fokus fra mennesket til Gud. Nåden er, at jeg bliver fortalt ind i Guds historie og således fritaget for at gå op i mig selv og fortælle mig selv. Guds historie styrer.

Nådestødet

Bogens centrale tanke er »den radikale nåde«. Den løber som en rød tråd gennem bogen. Bugges kæphest er en ny metafor for Guds suveræne nåde, nemlig »nådestødet«. Udtrykket forekommer hos digteren Emil Årestrup, som giver ordet en pikant drejning, hvor nådestødet bliver til mandens lyksaliggørende (samleje-)stød ind i kvinden. Bugge foreslår at bruge ordet om den guddommelige suveræns kærlighedsytring.

Bugge formår at inspirere og provokere. Og som sådan lykkes hans bog. Det var det, han ville

Jeg må tilstå, at billedet ikke fænger hos mig. Dels er det overseksualiseret, og dels skriver Bugge gentagne gange, at Gud egenmægtigt og egenrådigt trumfer sin vilje igennem, så der er et element af tvang i nådestødet, eller som Bugge siger det med et citat fra H.C. Andersen: »Tager hun mig ikke, så tager jeg hende alligevel«. Det undrer mig, at Bugge ikke ser, hvordan dette billede af Gud kæntrer og bliver til billedet af en voldtægtsmand; for »samtykkeerklæring er ikke noget, en frelsende suveræn beflitter sig med«.

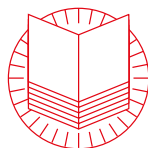
» Det virker, som om Bugge for alt i verden vil have et fuldstændigt utvetydigt gudsbegreb, hvor Guds nåde trumfer sig igennem ad absurdum

Det virker, som om Bugge for alt i verden vil have et fuldstændigt utvetydigt gudsbegreb, hvor Guds nåde trumfer sig igennem ad absurdum, uanset hvad. For mig at se ender det i ren abstraktion. De bibelske fortællinger og billeder af Gud er langt mere frodige og facetterede end sådan et renskuret teologisk princip. Og gør det noget, at der er elementer og træk i vores Guds billede, som ikke går op?

Ja tak til flere kæpheste

Som det fremgår af ovenstående, synes jeg, at Bugges teologiske kæpheste nogle gange er for løbske. Men det skal ikke skjule, at Bugge formår at inspirere og provokere. Og som sådan lykkes hans bog. Det var det, han ville, da han sad nede i kælderen og snittede sine kæpheste. Der er en dejlig kreativitet i bogen, en glæde ved at baske med vingerne og ryste den teologiske pose.

Bogen er lille i omfang, men der er masser af vinkler, indfald og udfald, som kan bruges i præsters prædiken og undervisning. Bugge formår at bringe teologi og nutidsliv i nye forbindelser med hinanden, og jeg håber, han snitter videre og lader staldøren stå åben, hvis der skulle gemme sig flere kæpheste - luk dem gerne ud til inspiration og provokation. ☘

Khader og den klassiske omvendelseshistorie

Anmeldt af

Michael Rønne Rasmussen,
Ishøj

Vejen
Fra koranskole til folkekirke

Naser Khader
Peoples Press 2024
370 sider

Naser Khader er både en tiltalende, veltalende og en meget skrivende person. Mere end femten bøger har han i tidens løb skrevet eller bidraget til. Fra klassikeren »Ære og skam«, der udkom første gang i 1996, hvor Kader beskriver, forklarer og til

» Hvad der måske ikke er klart for de fleste er, at betegnelsen 'sharia' direkte oversat fra arabisk betyder 'den vej, vandet løber,' eller i mere overført betydning 'stien' eller 'Vejen'

dels forsvarer en række væsentlige forhold omkring det islamiske familie- og livsmønster, til denne indtil videre sidste bog, der ligesom »Bekendelser fra en kulturkristen m uslim« (2013) er af selv-

biografisk karakter. Uden at have tjekket tror jeg også, at den med sine knap 400 sider er hans mest omfangsrige bog. Måske fordi Khader kan lide at skrive, måske fordi han har meget på hjerte, men tydeligvis også, fordi han har mange dagsordener i spil.

Under læsningen kom jeg flere gange til at tænke på Karen Blixens lille fortælling om »Storken«, hvor en lille mand en nat bliver vækket af underlige lyde, løber ud af sit hus for at finde ud af, hvad det er, og forvilder sig langt hjemmefra, indtil han af sælsomme årsager og veje finder hjem igen. Da han vågner næste morgen og ser ud gennem sit vindue, ser han en stork: »Det var godt, jeg ikke gav op!«, sagde han til sig selv. Nu var han både kommet hjem igen og havde fået selskab af en stork! Khaders bog har samme tilbageskuende karakter, hvor han ikke mindst dvæler ved alle de »små episoder og store vendepunkter«, han har været igennem for måske snart at være kommet hjem, ikke til en egyptisk stork i haven, men med et dagmarkors - symbolet på den danske kristendom - i hånden.

Måske det endelige opgør

Ud over det selvbiografiske spor, hvor der i sagens natur optræder en del overlap til hans tidligere bøger, er opgøret - måske ligefrem det endelige opgør -

med islam en af bogens styrende ledetråde tæt forbundet med Khaders kærlighedserklæring til den kristendom, han har fundet i den danske folkekirke. Man kunne betragte det som en klassisk omvendelseshistorie, hvor man både skælder og slår ud efter den baggrund, man er på vej væk fra, og samtidig rækker hænderne frem mod dem, der skal modtage en i den nye sammenhæng. Indimellem gør Khader også meget ud af at forklare for de danskere, der ikke ved det, hvorfor kristendommen i sammenligning med islam er den bedste religion. I bogen er der tillige tydelige spor af den viden, han som teologistuderende har erhvervet sig om de bibelske skrifter og den bibelske livsverden, ligesom man tydeligt fornemmer, at han især og med stor kærlighed har læst sig ind på apostlen Paulus og hans bidrag til udformningen af den kristendom, Khader er parat til at omfavne. Paulus er – som Luther – helten over dem alle! Eller

i hvert fald en kontroversiel figur med et livsforløb på kanten af flere kulturer og med mange brud og udfordringer undervejs, som Khader kan spejle sig i.

» Som om prædikestolen blot var en forlængelse af det offentlige rum, som Khader indtil nu har færdedes så hjemmevant – men ikke helt ukontroversielt – i

Bogens titel – »Vejen« – spiller ikke alene på »Livsvejen«, men også på den betegnelse, de første kristne fik i Antiokia som »dem, der fulgte vejen«. Også Jesu selvbetegnelse som »Vejen, Sandheden og Livet« (Johs. 14,9) og Hebræerbrevets betegnelse af Kristus som den »nye levende vej« (Hebr. 10,20) klinger givetvis med. Hvad der måske ikke er klart for de fleste, er, at betegnelsen »sharia« direkte oversat fra arabisk betyder »den vej, vandet løber«, eller i mere overført betyd- »

Helten over dem alle (Domenico Morelli: Paulus omvendelse, 1876)

ning »stien« eller »Vejen«, der fører til »den fred, Gud skænker«.

Han læser teologi

Khader lægger i sin bog stor vægt på, at han nu læser teologi og måske er på vej til en dag at blive præst folkekirken. Det kan man mene om, hvad man vil, men jeg synes, at Khaders opfattelse af det at være præst og forkynder af den kristne

» Bogen er velskrevet og spændende at læse og kunne sagtens stå alene uden det panegyriske forord af Poul Stender og den næsten apologetiske epiløg af Marie Høgh

tro ligger lige tæt nok på hans andet ideal om at være offentlig fortæller for vort danske demokratiske samfund med religionsfrihed, ligestilling og mange andre gode ting. Som om prædikestolen blot var en forlængelse af det offentlige rum, som Khader indtil nu har færdedes så hjemmavant - men ikke helt ukontroversielt - i. Når Kristian Østergaard derfor i sin anmeldelse i KD d. 21. marts 2024 i overskriften angiver, at »Naser Khader bliver en forrygende prædikant«, så håber jeg, at man på Pastoralseminariet ser det som en opgave at fortælle, hvordan en præst ikke bare er det lysende fyrtårn, der rager op over alle, men ofte også må påtage sig rollen som den mere ydmyge hyrdedreng og æseldriver, som Khader også skriver frem fra sin barndom i Syrien.

Men ellers synes jeg - uden at komme i detaljer - at bogen sin genre tro handler om at flytte sig og være et menneske i bevægelse. Ud fra Khaders perspektiv handler det også om en kamp både mod andre og i tiltagende grad også med sig selv. Ingen når ustraffet så langt i offentlighedens søgelys, som Khader har formået. Så er det for mig betryggende, at han også har plads til i et helt kapitel at redegøre for de positioner og holdninger, hvor han erkender, at han på et givet tidspunkt tog fejl. Vi skal heller ikke, skriver Khader, »ignorere de psykologiske faktorer, der nu engang hører menneskelivet til, og som ingen af

os kan løbe fra. Nemlig at vi er dem, vi er. På godt og ondt. Og med den bagage, der nu engang følger med at være lige os og ikke nogen andre« (s. 113-114). Heri ligger givetvis en dyb indrømmelse gemt, som han altså også vover at dele med os andre.

Rejselederen Khader

Naturligvis er dette ikke den sidste bog fra Khaders hånd. I bogens »epiløg«, der bærer overskriften »Den frelste synder«, fører rejselederen Naser Khader os ned til Jordanfloden, hvor Johannes Døber engang for længe siden døbte Jesus, og hvor nutidens turister i flokkevis bevæger sig ud i den gulbrune vand. Her vil Naser Khader en dag, når tiden er inde, døbes. Bemærkelsesværdigt nok skal han da ikke døbes ind i den danske folkekirke, som han har skamroset hele bogen igennem, men ind i den »globale kristne menighed«, som han så længe har følt sig som en del af. Det kalder jeg en cliffhanger, der vil noget!

Intet af ovenstående skal stå i vejen for, at bogen er velskrevet og spændende at læse og sagtens kunne stå alene uden det panegyriske forord af Poul Stender og den næsten apologetiske epiløg af Marie Høgh. Skal der i dette blads sammenhæng rejses blot en lille kritik af bogens udformning, bemærker man som teolog i hvert fald, at Naser Khader ifølge omslagsflappen er »præstestuderende ved Det Teologiske Fakultet i København«. Det har jeg ikke hørt dem prale af før nu!

En større indvending har jeg imod bogens forsidefoto med det skyggelagte ansigt og de foldede hænder med datterens Dagmarkors. Det, som forlaget har ønsket at vise, er klicheen om et menneske, der er på vej ud af mørket. Som billedet er taget og gengivet, vækker det imidlertid med det stirrende blik inde fra mørket hos betragteren både uro og usikkerhed. Det har nok ikke været meningen, og jeg synes ikke at bogen fortjener en sådan tvetydighed. Ved en evt. genudgivelse bør man overveje at finde et andet forsidebillede. ☸

VI PRÆSTER REGNER MED DEN UENDELIGE TID

Sognepræst
Lone Balle Olesen
 Magleby-Stevns/Holtug kirker

Alt har sin tid. Også den gode gammel-dags dagbog, som jeg nu har liggende i stakkevis efter min salige mor. Måske bliver der tid til at læse dem en dag. Det er slut med den gode gammeldags dagbog. Nu skal vi i stedet for at beskrive oplevelser, sansninger, begivenheder, store som små, fuglefløjt og små lykkestrejf, bruge tid på at regne den ud. Tiden!

» Vi er ikke kaldet til at beregne tiden for, hvor længe vi kan tale med enken, der sørger over sin afdøde mand

Vi præster regner med den uendelige tid. Tiden i al evighed. Måske det er derfor, vi ikke er så gode til at begrænse os i vores præsteopgaver - mange af os. Tiden løber af med os, så at sige. Vi er ikke kaldet til at beregne tiden for, hvor længe vi kan tale med enken, der sørger over sin afdøde mand, eller kirkekaffen, hvor tiden løber fra os, eller prædikenen, der driller. Alt har sin tid. Og alt tager sin tid.

Ikke mere hellige

Når det er sagt, så er vi præster jo ikke mere hellige end andre gode mennesker. Vi er ikke hævet over EU-direktiver og almindelige overenskomster. Vi er lønmodtagere, der

hver måned modtager en lønseddel, vel vidende, at vi også modtager vores løn i himmelen. Men det er en anden historie, som hører en anden tid til.

Jeg har hørt, at mange provster anbefaler præsterne at sætte tiden i outlook til 6,2 timers dagligt arbejde - uendeligt, dag ud og dag ind, uge efter uge, i al evighed, altså minus ferierne og fridagene, hvor vi bevæger os udenfor tiden. Det er en måde at omgå tidsregistreringen på og ikke lade den styre os, altså at sætte tiden på uendelig, i begrænset omfang. Der opstår det problem, ja flere problemer, men et af dem er, at præsterne (endnu engang) opdeles i dem, som kan ledes i kraft af deres registreringer, og dem, som ikke kan. Det vil altså ikke give et sandfærdigt, dækkende billede af den arbejdsbyrde, som mange præster har og føler.

De mange modsatrettede tilgange

Enhver må jo følge sit kalds samvittighed. Det viser de mange modsatrettede tilgange til registreringer tydeligt. Følger jeg mit hjerte, skal jeg arbejde uendeligt; men hensynet til min familie, fortæller mig noget andet. Følger jeg mit hjerte, er der ikke sat tid på mit kald.

» Følger jeg mit hjerte, skal jeg arbejde uendeligt; men hensynet til min familie, fortæller mig noget andet. Følger jeg mit hjerte, er der ikke sat tid på mit kald

Der er jeg præst al min tid. Altid tilgængelig, lyttende, rummelig og uegennyttig, så langt det nu lader sig gøre ! »

Tidsregistreringen ophørt, for et øjeblik. (En sommerdag. Motiv fra Horneland ved Fåborg. Vilhelm Kyhn, 1869)

Følger jeg min fornuft, fortæller den mig noget andet. Lytter jeg efter min krops signaler, fortæller de mig noget andet.

Tilbage står alt i alt rungende spørgsmål. Skal, kristen så? Skal jeg være præst først og kristen så? (I en lettere omskrivning af Grundtvigs digt fra o. 1837, som nu er kommet i 19. udgave af Højskolesangbogen).

Det var Grundtvigs tanke, at intet, og slet ikke kristendom, skulle tvinges ned over nogen. Han ville sikkert rase over en tidsregistrering, som skal tvinge os til at lægge vores arbejde i blokke, så vi kan sandsynliggøre og bevise, at vi faktisk lever op til vores kald.

I dag har jeg arbejdet 6,2 timer. Rundt regnet. Det gør jeg også i morgen, selvom der var et kort ophold i den tid, da jeg kunne nyde sommerens fred og ro. Nyde at tiden går i stå, glemme alt om, at tiden nu er blevet en vigtig faktor i mit virke som præst, og bare nynne med på

*»I sommernattens korte svale
slår højt fredskovens nattergale,
så alt, hvad Herren kalder sit,
må slumre sødt og vågne blidt«. ❧*

16. søndag efter trinitatis

Joh 11,19-45 /
Opvækkelsen af Lazarus

Peter Nejsum,
sognepræst ved
Brønshøj Kirke

» Der er liv i døden

Jørlunde kirke i Nordsjælland er der et af kalkmalerierne på triumfvæggen, der forestiller opvækkelsen af Lazarus. Maria og Martha ligger på knæ foran Jesus, og i en stenkiste står den Lazarus så, der er bragt tilbage til livet, omviklet af sit hvide ligklæde. En af dem, der hjælper med at tage låget af kisten, vender ansigtet væk og holder sig for næsen for at illustrere Marthas bemærkning om, at han har ligget der så længe, at han allerede stinker!

Evangeliets livgivende kraft bliver konkret og sanseligt på denne søndag, der har fået tilnavnet »efterårets påske«. Her er tre veje, en prædiken kan gå:

Den billige trøst

Der finder en højst interessant ordveksling sted mellem Jesus og Martha, der går ham i møde, da han endelig indfinder sig; for han har bevidst ventet, selvom han havde fået besked om,

» Der er liv i døden og død i livet, og måske mest liv i livet, hvis døden er med i det

at Lazarus var meget syg: Martha siger anklagende, at hvis han havde været der, var hendes og Marias bror ikke død. »Din bror skal opstå«, siger Jesus.

SALMER

- 754 Se, nu stiger solen af havets skød
- 21 Du følger, Herre, al min færd
- 305 Kom, Gud Helligånd, kom brat
-
- 829 (100 Salmer) Opstandelsen er lige her
- 561 Jeg kender et land
- 233 Jesus lever, graven brast

»Ja, jeg ved godt at han skal opstå på den yderste dag«, siger Martha slukøret. Hun gentager det, hun har hørt; det er den gængse forestilling, men der er ingen trøst at hente i det. Der er godt nok længe til.

Johannesevangeliet forholder sig ligefrem polemisk til den traditionelle forestilling om opstandelse som noget, der sker engang på den yderste dag. Her er opstandelse noget, der sker her og nu, båret af den livgivende ånd, der er betroet Jesus, og som i fortællingen finder sit mest konkrete udtryk, nemlig ved at at Lazarus vader ud af graven. »

Det kunne blive en prædiken om billig trøst overfor ægte trøst. Vi kan naturligvis ikke kalde den døde tilbage til livet, men lægge stemme til det ord, vi har fået i varetægt. Det er ikke nok at henvise til, at det skal blive godt engang på den yderste dag - også selvom det er udtryk for dogmatisk korrekthed. Trøsten må manifestere sig konkret i det liv, vi lever, og ikke blot være en gentagelse af blodfattige, overleverede sandheder, der kan stemples som billig trøst.

Hvilke livgivende ord har vi så, der kan trøste rigtigt? Det må helt afhænge af den konkrete situation. Et ordløst kram. At være der, og blive ved med at være der. At pege på opgaver, der skal løses; for et godt middel mod afmagt er at foretage sig noget. At tage den, der skal trøstes, med, hvis han eller hun har lyst. At fortælle om det liv, der var, og som man var så heldig at få del i. At sige, at der ingen trøst er, men at Gud er og ikke slipper sit tag i os.

Død i livet og liv i døden

I en tale/prædiken i radioen om Lazarus' opvækkelse sagde forfatteren Villy Sørensen engang: »Der er liv i døden og død i livet, og måske mest liv i livet, hvis døden er med i det«. En prædiken denne søndag kunne tage udgangspunkt i denne paradoksale sammenkædning af liv og død. De hænger nemlig nøje sammen. At der er død i livet, er en erfaring, vi gør hver eneste gang; noget er forbi, visner, mistes, når man skilles ad fra dem, man holder af, når en epoke i ens liv er endegyldigt slut. Fordi vi livet igennem samler på den slags døds erfaringer, ved vi, hvad døden er - og hvorfor der er grund til at frygte den.

At der er liv i døden, er ikke bare evangeliets påstand, men også en erfaring, man gør: Når man oplever dødsfald, er der ofte også en stor taknemlighed, der presser sig på. Man bliver på en særlig måde klar over det liv, man fik gennem den, der nu er død. Det går op for en, at det måske er en af de vigtigste måder, Gud sender liv på: det som sker gennem

andre mennesker. Herigennem får man alt det, man ikke kan skaffe sig selv: Om-sorg, kærlighed, rummelighed, at føle sig særlig, at føle sig set, at man altid er i et andet menneskes tanker, osv. Også på den måde er der liv i døden - og ikke kun i visheden om, at vi er forbundet med den Jesus, der er stærkere end døden og har magt til at gøre Lazarus levende igen, og som vil trække os med igennem dødens mørke.

» Det korteste vers i hele NT står her: 'Jesus brast i gråd' (v. 35)

At der er mest liv i livet, når døden er med i det, peger på den sandhed, at alting får en større intensitet, når man ved, at det kan blive for sent. At skrøbeligheden ikke bare er en defekt ved livet, men betingelsen for at kunne leve fuldt ud. Det er en pointe, tror jeg, at Jesus går gennem døden, og ikke udenom den, og at vejen altid går gennem det, der gør ondt. Ja, igennem stanken fra liget.

Jesus græd

Det korteste vers i hele NT står her: »Jesus brast i gråd« (v. 35). Det er et nøglevers. Ikke mindst i Johannesevangeliet er forfatteren så optaget af at fremstille Jesus som så ophøjet og cool, at intet går ham på. Han ved altid alting, før det sker, også i dagens tekst, hvor det udtrykkeligt fremhæves, at han kun siger, som han gør, af hensyn til folkemængden. Midt i det hele står der så: Jesus græd. Han græder af medfølelse, da han ser hvor kede af det, de er. Der er en radikal menneskelighed i den handling og en dyb følelse af fællesskab med den, der lider.

Jesus peger på medlidenheden som en superkraft. Den er i stand til at forbinde os på tværs af det, der ellers skiller os ad, og bryder med enhver eksistentiel ensomhed. På en gang anerkender den, at lidelsen findes, og peger ud over den. I Jesus' tilfælde med en guddommelig magt i ryggen. ❧

Ansvar, ånd og kunstig intelligens – når idéer får konsekvenser

Af **Kristian Østergaard**, Sorø.
Blandt hans bogudgivelser er
»Mirakler og milepæle – 50
nedslag i åndshistorien«
(Hovedland)

Litteraturhistorikeren Paul V. Rubow har kaldt romanen for en af verdenslitteraturens bedste. Alligevel er det nok de færreste herhjemme, der har læst forfatteren Paul Bourgets lille roman »Disciplen«, der udkom på fransk i 1889 og siden på dansk i 1893. Værket har imidlertid fortjent bedre, ikke mindst fordi det har en teologisk relevans. Kristian Østergaard læser og perspektiverer romanen, der også har aktuelle temaer

Franskmanden Paul Bourget (1852-1935) indledte sin forfatterkarriere som naturalist. Alt handlede om, hvad man kunne veje og måle og registrere. Også åndshistorien skulle man underkaste en naturvidenskabelig betragtningsmåde, hvorfor der heller ikke var plads til nogen Gud i universet. Men Bourget forlod allerede dette ståsted, da han var i begyndelsen af 30'erne, og med »Disciplen« gik han direkte til angreb på naturalismen, som han mente resulterede i agitatorisk ateisme. Med bogen ville Bourget samtidig give kristendommen

mund og mæle i en tidsalder, der efter hans skøn havde drevet Guds ord ud af sind og hjerte.

Handlingen i »Disciplen« udspiller sig i slutningen af 1800-tallet, hvor en filosof ved navn Adrien Sixte har udsendt et stort værk med titlen »Gudsbegrebets psykologi«, som især den akademiske ungdom falder for på stribe. Sixte er en mand, der hader kristendommen. Han mener, at den er ufornuftig, og han væmmes ved tanker om evighed og etik. Han anfægter forestillingen om, at mennesket er ånd, og insisterer i stedet på, at mennesket kun er en variant af aben. Når Sixte besøger den zoologisk have, stiller han sig gerne foran abeburet og betragter dyrene, mens han drager sammenligninger til menneskelivet.

Indkaldt til retten

En dag får Adrien Sixte en indkaldelse til at møde op som vidne i retten. Det undrer ham såre. Han kender ganske vist flygtigt den unge mand, som er anledningen til indkaldelsen. Robert Greslou har opsøgt Adrien Sixte og givet udtryk for sin beundring for filosofens værk og i begejstrede vendinger fortalt, hvordan han har indrettet sit liv efter Sixtes tanker: »De er den, der siger sandheden fuldt ud, og på hvem vi kan stole«.

Nu skal filosofen Adrien Sixte altså møde op i retten og vidne, og han for- >>

står, at hans elev Robert Greslou er anklaget for mord på en ung kvinde ved navn Charlotte. Han forstår også, at faren til Charlotte anklager Adrien Sixte for med sine skrifter at have inspireret til mordet på datteren. Og i retssalen spørger dommeren til Sixtes filosofi, som han kort redegør for, idet han siger: »Vore viljehandlinger er fænomener af en bestemt art, der styres efter bestemte love, det er det hele«.

» Det er her, bogens drama spidser til og bliver til en moderne fortabelses-historie

Sixte siger altså, at mennesket ikke besidder nogen samvittighed eller valgfrihed, og at vores adfærdsmønster har en slående lighed med det, man kan iagttage i abeburet. Dommeren påpeger, at disse udsagn peger hen på en mere

tyngende medskyld end den, der lader sig afhandle i forklaringer og bortforklaringer.

Senere møder Sixte også den unge mands mor, som anklager ham for åndelig meddelagtighed i ugeringen. Moren siger nemlig til Adrien Sixte, at hendes søn mistede sin kristne tro under læsningen af filosofiens skrifter. Og at hans optræden i forhold til Charlotte vidner om, at han gennem Sixtes skrifter havde lært at koble sin samvittighed fra i forhold til medmennesket.

Opgør med kristendommen i hjemmet

Siden modtager Adrien Sixte et langt brev fra den unge mands celle. Heri skriver Robert Greslou, at han under læsningen af Sixtes bøger hentede verbalt skyts til et opgør med sit hjems kristendom. Men den unge Robert Greslou fortæller i sit brev desuden, at han inspireret af Adrien Sixtes tanker havde fået

»Handlingen i »Disciplen« udspiller sig i slutningen af 1800-tallet, hvor en filosof ved navn Adrien Sixte har udsendt et stort værk med titlen »Gudsbegrebets psykologi«. Forfatteren Paul Bourget i sit arbejdsværelse

lyst til at forføre Charlotte og med Sixtes teorier »eksperimentere med en levende sjæl og direkte at kunne iagttage den lidenskabernes mekanisme, jeg hidtil kun havde studeret i bøgerne«.

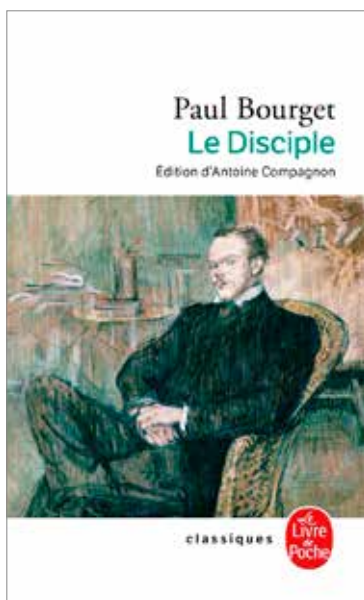
Imidlertid gik Robert Greslou mod sin vilje hen og forelskede sig i Charlotte. Hun tager sig imidlertid af dage, da hun opdager, at han egentlig blot ville bruge hende i sit eksperiment.

Det er her, bogens drama spidser til og bliver til en moderne fortabelseshistorie.

Den dårlige samvittighed sender nemlig Sixte ud i kvalfulde overvejelser, og han forstår, at det er hans skrifter, der har udløst hele ulykken. Sixte er den åndelige bagmand, fordi Greslous adfærd er konsekvensen af en tankegang, der fører til afstumpethed og ligegyldighed mod andre mennesker. Sixte går i chok, da han finder ud af, at ideer har konsekvenser, og han når frem til, at hans handle-måde ville svare til, at en overlæge havde instrueret en nybagt læge i en behandling, som lægen herefter fulgte til punkt og prikke med det resultat, at alle patienterne på hans stue dør.

Sixte angrer, og det mener han også, at Robert Greslou bør gøre, indtil det slår ham, at anger »forudsætter illusionen om frihed og en evig dommer, en himmelsk far«. Adrien Sixte hader imidlertid kristendommen ind til marven af sine ben! Men da Robert Greslou ender med at blive skudt af Charlottes broder for sin forbrydelse, og Sixte på ny træffer sammen med den unge mands mor, ja, da genlyder ordene fra fadervor pludselig inde Sixtes hoved: »Forlad os vor skyld, som også vi forlader vores skyldnere«. Sixte tænker herefter: »dersom der er en himmelsk fader, til hvem store og små må vende sig som deres eneste tilflugt i livets bitreste timer, var så denne blotte trang til at bede ikke den mest rørende bøn? Og dersom denne himmelske fader ikke eksisterede, ville vi så have denne hunger og tørst efter ham i sådanne timer?«

Sådan lyder det i slutningen af romanen »Disciple« om den stuelærde herre,

Et nyere omslag til bogen i en fransk udgave. Det er ikke svært at se, hvor inspirationen til omslaget kommer fra. Implicit gør forlaget forfatteren og hovedpersonen i romanen til samme gestalt

der pludselig bliver stillet over for et stykke rystende virkelighed, som forårsager revner i Sixtes verdensbillede. Har han lukket øjnene og forskrevet sig til en ideologi, der uundgåeligt bærer menneskeforagten i sit skød? Svaret på det spørgsmål ender med at blive et krystallklart ja, som gør, at Sixte må rette sine bønner mod Gud.

» Greslous adfærd er konsekvensen af en tankegang, der fører til afstumpethed og ligegyldighed over for andre mennesker

Romanen slutter med disse ord, som Sixte siger til sig selv: »Du ville ikke søge, dersom du ikke havde fundet mig.«

Det er et citat af den franske filosof Blaise Pascal. Citatet understreger, at vi går gennem livet med en længsel, og at den længsel retter sig mod Gud. Men samtidig holder denne længsel os fast på, at vi ikke er robotter, eller at mennesket ikke er en abekat, men skabt i Guds billede og derfor sat til at tage ansvaret på sig i verden. »

»Disciplen« er et litterært forsøg på at vise, at mennesket skal leve sit liv under ansvarlighedens og dermed frihedens fortegn. Alt for sent indså Sixte, at han med sine bøger havde fornedret mennesket til et kreatur på linje med køerne på marken eller hønsene i hønsehuset. Bag masken af videnskabelige fraser havde han vist sig at være dyrker af ingenting. Sixtes værdier rummede ikke andet end foragt fra sjælels dybfryser.

Et værk til anfægtelse

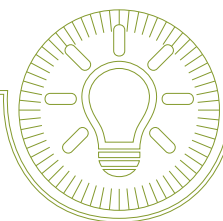
Bourgets roman fastholder valget: Enten er mennesket ånd, eller også er det et naturfænomen. Og hvis mennesket har del i ånden, så er det revet ud af naturens kredsløb og massens anonymitet og stillet i valg og afgørelse, i ja eller nej.

» For nylig læste jeg Christiane Vejløs bog 'Argumenter for mennesker' (2023), der advarer om, at vi i vores begejstring for kunstig intelligens kan fortrænge sansen for ånd og etik

Sådan er »Disciplen« især et værk til anfægtelse og eftertanke. For nylig læste jeg Christiane Vejløs bog »Argumenter for mennesker« (2023), der advarer om, at vi i vores begejstring for kunstig intelligens kan fortrænge sansen for ånd og etik. Under rettergangen i »Disciplen« havde Sixte forklaret: »Vore viljeshandlinger er fænomener af en bestemt art, der styres efter bestemte love, det er det hele«.

Fordi kunstig intelligens er så stærk mht. mønstergenkendelse, er det en lignende tankegang, vi støder på i 2024; men i »Argumenter for mennesker« imødegår Vejlø synspunktet: »Det er en grundlæggende betingelse ved menneskelivet, at vi ikke kan forudsige det (...) Vi besidder både et moralsk kompas og kan navigere i gråzoner. Det betyder, at vi kan acceptere og tilgive fejl og sårbarheder, og at vi kan tage del i andres komplekse følelsesliv og dilemmaer«.

Og det magter hverken naturalismen eller den kunstige intelligens. ☹

Vidste du, at dit kontingent til Præsteforeningen er fradragsberettiget.

 Præsteforeningen

SEKRETARIAT

PERSONALIA

DØDSFALD

Jørgen Hansen Erbs

pastor emer, tidl. Hundborg-Jannerup-Vang-Vorupør.
Født den 11. august 1943, død den 21. april 2024.

UDNÆVNELSER

Mads Jakob Iversen

sp. i Avedøre Pastorat er ansat som sp. (kbf) i Hårlev-Varpelev Pastorat i Roskilde Stift fra den 1. september 2024.

Nynne Lange Reddersen

er ansat som knst. sp. i Søborggård-Haralds Pastorat i Helsingør Stift i perioden fra den 1. september 2024 til den 3. marts 2025.

LEDIGE STILLINGER

Bagsværd Pastorat

BAGSVÆRD KIRKE

En stilling som tjenestemandansat sp. i Bagsværd Pastorat i Helsingør Stift er ledig til besættelse den 1. januar 2025 eller snarest derefter. Til stillingen er knyttet en forpligtelse som kirkebogsfører og begravelsesmyndighed. Stillingen er en fuldtidsstil-

ling. Som ny sognepræst får du et introduktionsforløb, hvor du får en mentor, der guider dig igennem i den første tid i embedet og sætter dig nærmere ind i de forskellige arbejdsopgaver, der er for en præst. På Præsteforeningens jobportal og i bladet kan du læse embedsbeskrivelsen fra menighedsrådet. Her kan du læse om pastoratet og om, hvilke tanker, menighedsrådet gør sig om det ledige embede. Har du lyst til at læse mere om Bagsværd Pastorat, og hvordan kirkelivet m.v. er i sognet, anbefales det, at du orienterer dig på sognets hjemmeside: (bagsvaerdkirke.dk). Stillingen er omfattet af Bekendtgørelse af lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v. (LBK nr. 864 af 25/6/2013). Stillingen aflønnes efter løngruppe 1 i aftale om aflønning af tjenestemandsansatte præster i folkekirken. Ud over selve lønnen ydes et rådighedstillæg med et afrundet grundbeløb pr. 31. marts 2012 for en fuldtidsstilling på kr. 43.000 årligt. Stillingen er omfattet af reglerne om Ny Løn, hvorfor det er muligt at ønske en lønforhandling. Der er knyttet tjenestebolig til stillingen. Tjenesteboligen ligger på adressen Bagsværd Hovedgade 222, 2880 Bagsværd. Er du endnu ikke ordineret, bedes du sende kopi af eksamenspapirer og attest fra Pastoralseminariet sammen med din ansøgning. Hvis du indstilles til stillingen, vil der blive indhentet børneattest. Både mænd og kvinder opfordres til at søge stillingen. Er du interesseret i stillingen og ønsker at sende en ansøgning, bedes du kontakte både menighedsråd og provst for at aftale et tidspunkt for et besøg og en samtale, inden ansøgningsfristen udløber. Er det første gang, du søger embede, bedes du kontakte Helsingør Stiftsadministration for at aftale et tidspunkt for en samtale med biskoppen. Ansøgningen skal stiles til By-, Land- og Kirkeministeriet, men skal sendes til Biskoppen over Helsingør Stift pr. mail til: kmhel@km.dk, og ansøgningen skal være biskoppen i hænde senest opslagets udløbsdato kl. 15.00. Udløber den 16. september 2024.

**Der oplyses flg. om embedet:
Bagsværd Kirke søger sognepræst (100% stilling med kbff)**

Folketal: 11.053. Kirke: Bagsværd Kirke fra 1976. Tegnet af Jørn Utzon. Lyst rum med fremragende akustik, 300 sdpl. Orgel: P.G. Andersen, 23 st., 1979. I kirken Utzonflygel fra 2009.

Menighedsråd: 11 medlemmer (10 i næste valgperiode), aftalevalg. Fælleskirkeleg liste uden retningspræg. Fmd: Mogens Kühn Pedersen, Skovbrynet 7, 2880 Bagsværd, tlf. 26 30 28 80, e-mail kuehnp@mac.com

Der er 3 præster i sognet.

Arbejdsforhold: Et forstadsogn med meget varierende bebyggelse. En folkeskole, to privatskoler, to specialskoler og en specialenhed for psykisk udviklingshæmmede børn, et plejehjem, et pleje- og områdecener, tre større bofællesskaber for psykisk udviklingshæmmede og to bocentre. Alm. folkekirkelige forhold. God og stabil kirkegang. Der er tradition i kirken for et godt arbejdsklima præster, medarbejdere og menighedsråd imellem. Ingen distriktsdeling. Ligelig fordeling af højmesser og øvrige tjenester, samt kirkelige handlinger i øvrigt. 1-2 hold konfirmander/specialkonfirmander pr. præst. Gudstjeneste på plejehjem ca. 1 gang pr. md. Kirkeblad, annoncering og opfølgende digitale artikler redigeres i samarbejde med kommunikationskonsulent og øvrige medarbejdere.

Musikliv, børne- og ungdomsarbejde prioriteres højt. Medarbejdere ansat til at varetage babysang, musikalsk legestue, børnekor, juniorkor, koncertkor; korene medvirker ved børnegudstjenesterne og højmesser flere gange årligt.

Mange kirkekoncerter, 6 faste korsangere til højmesser. Udover dette: Skiftende kunstudstillinger, foredragseftermiddage, sangfrokost, gåhold, strikkeklub, samarbejde med FDF-kreds og KFUM-spejdere om børnegudstjenester etc.

Se kirkens hjemmeside: www.bagsvaerdkirke.dk

Embedsbolig på 150 m² bygget i 2009. Dertil carport og kontor på 25 m², inkl. venteværelse og toilet, med selvstændig indgang nær bolig. Beliggende tilbagetrukket fra Bagsværd Hovedgade.

Afstande: Kirke 200 m fra embedsbolig, kirkegård 5 km, 4 skoler 0,5-1,5 km, 4 gymnasier 0,5-5 km. Bus og S-togsforbindelser til København 0,5-1 km.

Gldsaxe Kommune har 70.000 indb. I 2024 er kommuneskatten på 23,6% og kirkeskatten på 0,75%. Stedtillægssats VI.

Webside: www.bagsvaerdkirke.dk

► Henvendelse vedr. stillingen til formand Mogens Kühn Pedersen, tlf. 26 30 28 80, e-mail kuehnp@mac.com

Sognepræst (kbf) i Bagsværd Pastorat

En stilling som tjenestemandsansat sognepræst i Bagsværd Pastorat, Gladsaxe-Herlev Provsti i Helsingør Stift, er ledig til besættelse den 1. januar 2025 eller snarest derefter. Til stillingen er knyttet en forpligtelse som kirkebogsfører og begravelsesmyndighed.

Stillingen er en fuldtidsstilling.

Som ny sognepræst får du et introduktionsforløb, hvor du får en mentor, der guider dig igennem i den første tid i embedet og sætter dig nærmere ind i de forskellige arbejdsopgaver, der er for en præst.

På Præsteforeningens jobportal, www.praesteforening.dk, kan du se meget mere og læse hele stillingsopslaget samt embedsbeskrivelsen fra menighedsrådet.

Udløber den 16. september 2024.

Sognepræst (kbf) i Gjern-Skannerup Pastorat

Stillingen som tjenestemandsansat sognepræst i Gjern-Skannerup Pastorat, Silkeborg Provsti er ledig til besættelse den 1. november 2024 eller snarest derefter.

Stillingen er en fuldtidsstilling.

Som ny sognepræst får du et introduktionsforløb, hvor du får en mentor, der guider dig igennem i den første tid i embedet og sætter dig nærmere ind i de forskellige arbejdsopgaver, der er for en præst.

På Præsteforeningens jobportal, www.praesteforening.dk, kan du se meget mere og læse hele stillingsopslaget samt embedsbeskrivelsen fra menighedsrådet.

Udløber den 16. september 2024.

Konstitueret sognepræst i Trige-Ølsted-Spørring Pastorat

Stillingen som konstitueret sognepræst i Trige-Ølsted-Spørring Pastorat, Aarhus Nordre Provsti skal besættes midlertidigt ved konstitution fra den 1. oktober 2024 eller snarest derefter.

Stillingen er en fuldtidsstilling.

Ansættelsen er fra ansættelsestidspunktet og 1 år frem.

Som ny sognepræst får du et introduktionsforløb, hvor du får en mentor, der guider dig igennem i den første tid i embedet og sætter dig nærmere ind i de forskellige arbejdsopgaver, der er for en præst.

På Præsteforeningens jobportal, www.praesteforening.dk, kan du se hele opslaget.

Udløber den 16. september 2024.

DYBDEGÅENDE BIBELKOMMENTARER

NYHED
»I den luther-
ske tradition
er brevet
belastet af
reformatorens
anstrengte
forhold til det
lille skrift.
Men en nær-

læsning af teksten viser, at denne
skepsis er uberettiget.«

FRA BOGENS FORORD

»Den hæv-
der ikke at
kende sand-
heden, når
det handler
om fortolk-
ningen, men
forholder
sig kritisk til
forskellige

fortolkninger af teksten. Her får
man virkelig meget kommentar
for pengene.«

PRÆSTEFORNINGENS BLAD

Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

Når du finder den rigtige, er du ikke i tvivl

Er du i tvivl om du har den rigtige bank? Det er vores kunder ikke. For tredje år i træk vinder Lån & Spar prisen for at have de mest loyale bankkunder i Danmark. Faktisk ville 86 pct. af vores kunder genvælge Lån & Spar, hvis de skulle vælge bank i dag. Det viser en uafhængig undersøgelse fra konsulenthuset Loyalty Group.

Er du medlem af Præsteforeningen – men ikke kunde i Lån & Spar?

I så fald går du glip af en række fordele, du som medlem har adgang til. Som MedlemsKunde får du Danmarks højeste rente på din lønkonto, og du får en rådgiver med ekspertise i de forhold, der gælder for netop medlemmer af Præsteforeningen. Hvorfor får du disse fordele? Fordi Præsteforeningen er medejer af Lån & Spar og ønsker at give sine medlemmer de bedst mulige vilkår – også i banken.

Udnyt de fordele, der følger med dit medlemskab af Præsteforeningen – bliv MedlemsKunde i dag.

Gå ind på lsb.dk/præsteforeningen eller ring 3378 1908

Kilde: Loyalty Groups
Brancheindex Bank 2023

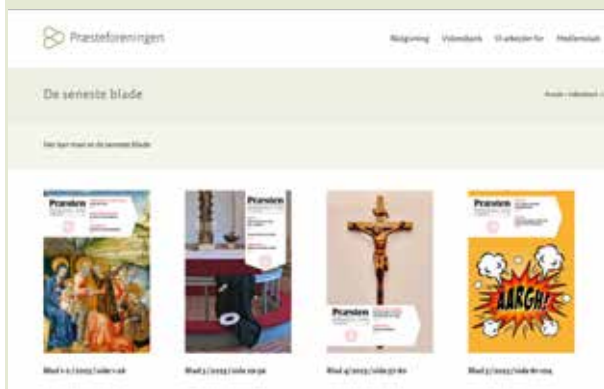
Lån & Spar

VIDSTE DU, AT »PRÆSTEN« ER TILGÆNGELIG FREDAG MORGEN PÅ FORENINGENS HJEMMESIDE?

Vil du være med til at støtte den grønne dagsorden og spare på papiret, så skriv til d dp@praesteforening.dk og afmeld den fysiske levering af bladet.

I stedet kan du læse »Præsten« på din tablet, hvor og hvornår du vil.

Du vil modtage en mail hver fredag med link til bladet.

KOLOFON

Den danske Præsteforening, Rosenvængets Alle 16, 2100 København Ø. Tlf. 35 26 05 55. Tlf. tid 10.00-15.00. Mail: d dp@praesteforening.dk Formand: Sognepræst Pernille Vigsø Bagge, Sjøtøften 30, Vormstrup, 9670 Løgstør. Tlf. 23 35 20 44. Ansvarsh. red.: Pastor Jakob Brønnum, Rosenvængets Alle 16, 2100 København Ø. Tlf. 53 60 84 96 • Artikler, debatindlæg og arrangementsmeddelelser (uge til uge) e-mailles som vedhæftet fil til redaktøren: red@praesteforening.dk • Deadline: Fredag 2 uger før udgivelsen • NB: Anmelderbøger sendes til Præsteforeningens Blad, Strandbygaard, Trykkerivej 2, 6900 Skjern • Annonceindrykning: Direkte til Den danske Præsteforening • Du skal selv kontakte Præsteforeningen, når du flytter – vi får ikke besked fra postvæsenet eller folkeregisteret • Hjemmeside: www.praesteforening.dk • Tryk: Strandbygaard, 6900 Skjern. ISSN 2596-822X • Kontrolleret oplag: 3.404 eksemplarer i perioden 2022-2023.